

fundere, deinde membranam sinus interceptientem, tam arctis angustisq; foraminulis peruiam esse, ut & aequum illud ac tenue recrementum & bilem quoq; transmittat, sanguine interim propter sui crassitiam non penetrante. Addunt præterea illi humanæ fabricæ stupentes architecti, ut tanto scilicet elegantius Naturæ opus consingant, ex inferiori sinu meatum urinarium explantari, illumq; urinam iam colatam excipere. Profecto sagacissimus ille rerum Opifex tantum munus uni membranulæ cribri modo perforatæ non tribuerit, neq; in renibus eandem extruxerit. Quin renum substantia facultate sibi innata, ac propria ad iustitiâ temperie, ex uenis ac arterijs per ipsius corpus deductis, serosum illud recrementum excolat, ac in sinum qui urinario meatu excipitur, diffundit. Quod incredibile artificium ut uideas, caninum renem utpote macilentum, & nulla, quemadmodum humanus est, pinguedine oppletum, ad manum tibi esse uelim, illumq; uti renis administrationem ad præsentis libri calcem subiungam, te primum aggredi. Post aliquot enim obitas sectiones (dummodo prima non suffecerit) duos in renibus sinus adinuenies, secus multo ac nostri arbitrantur medici, à Natura formatos. " Vena enim & arteria in renis corpus subeunt, in unum degenerant corpus, arteriarum tunicis duritia crassitq; respondens. Hoc cauum & uenæ arteriæ uero modo per renis corpus distributum cernitur. Primum enim paulatim latefcens, in duas quodammodo partes diducitur: quarum unam quidem anteriorem, alteram uerò posteriorem (renum figuræ perpetuò memores) doctrinæ studio uocabimus. Anterior una serie unoq; ductu, modò sex, modò septem, modò plures etiam, æque crassos producit ramos, in quos etiam anterior hæc membranei corporis pars finitur. Præsentibus ramis per anteriorem renis partem æqualiter à se inuicem secundum renis formam abscedentes, uersus exterius renis latus properant, nō quidem ad externam usq; lateris eius superficiem, sed interius multo in renis corpore permanent. Hic in aliquot propagines rursus diffusi, corporis membranei posterioribus ramis, quos nunc prosequar, commiscuntur. Posterior enim corporis eius pars eodem modo quo & anterior in ramos digeritur, ad externū renis latus tendentes. Quum uerò hi eousq; quo anteriores deuenierint, mutuò posteriores rami cum anterioribus coeunt, ac singuli singulis, ac si unum idemq; corpus essent, ununtur, mutuamq; cavitatem constituunt. Elegans iste ramorum coitus instar semicirculi ad exterioris renum lateris formam perficitur. Porro membraneum cauumq; istud cum suis ramis corpus non undecumq; renum adnatam habet substantiam. Corpori enim ipsi priusquam in ramos digeratur, anteri⁹ posteri⁹q; & ad internum ipsius latus, nō autem ad externum, renis substantia adnascitur. Ramis uerò anterioribus duntaxat anteri⁹, posterioribus uerò posteri⁹ renis substantia adnascitur, quousq; ad mutuū coitum rami ducantur. Hic enim ubi in plures ramos singuli diuiduntur, ac anteriores cum posterioribus coeunt, renis substantiam adnatam undiq; habent, quanquam inter ramos ipsos, quā nihil adnascitur ad renis interiora, uelut septum quoddam procedit, ramis non connatum, & ab illa renis substantia prodiens, quæ ramis dum coeunt connascitur. Adeo ut hic inter anteriores posterioresq; corporis illius membranei ramos alter quidam renis sinus exurgat, quodammodo bipartitus. Quia enim is exterius membranei corporis latus, ubi primum ramos germinat, respicit, unicus esse apparet: quum autem secundum septū ex renis substantia pronatū, uelut ad exteriora fertur, geminus conspicitur. Vna enim eius pars inter septum & ramos anteriores, altera inter idem septum & posteriores ramos porrigitur. Sinus hic inter dissecandum subhumidus exanguisq; omnino occurrit, corpus autem illud membraneum cum suis ramis omnibus, aut primus sinus (si ita corpus id appellare uisum sit) sanguine plenus semper inuenitur. Homines ut passim pinguedine, quemadmodum & porci, scatent, secundum sinum quoque adipe duriusculo, & quasi seroso humore enutrito oppletum habent: qui non solum humanorum renum speculationem dissecantibus obscurauit, sed quibusdam accuratè sectionem aggredientibus ita imposuit, ut hunc adipem^u urinarij meatus operculum quoddam esse, & urinæ in renibus excretioni seu colationi præfici, & quoddam uelut colatorium esse, scriptum reliquerint. Qui enim suis imaginationibus & somnijs non contenti, plenam operam unā cum ratione sectioni quoq; impenderunt, si nihil aliud, saltem meatus urinarij^y initium uiderunt, quod sanè ex altero renis sinu pender, non quidem ex humiliori ipsius sede, sed ex interni lateris secundi istius sinus medio. Incipit enim meatus ille ab externo latere membranei corporis, ubi primum in ramos scinditur, deinde per eius corporis medium procedens, ex renum medio in internum renis latus uenæ cuiusdam instar prociat. Hæc mehercule demum renum conformatio est, quæ in membraneum illud corpus ipsiusq; ramos serosum sanguinem renis substantiæ ui, & fibrarum eius corporis rectorum beneficium at trahi commonstrat: quo sanguis quantum sufficit seroso illo humore ita liberetur, ut sanguinē à portæ uenæ furculis in cauæ soboles assumi transmittiq; nouimus. Quippe non uniuersum

Renum mu-
nus.

renes alliciunt. Imò ut sanguis ad fluxum per uenarum unā cum eo per reliquū adhuc corpus ducitur, quere conspiciamus. Quinetiam manifestum quoque euolum in uena caua, sed & in arteria magna contento, ac excrementi adhuc ipsi sit admixtum, colare, atq; in altero^u urinarium meatum ad uescicam huic humori instar uerò horum meatuum conformatio sit, ubi renum tractu adlidero, statim audies. Renibus binæ sunt tunicae, exterior est, renum corpori pertinaciter non adnascitur, cumque obducitur, & hinc etiam renis fascia uulgiore septi transuersi sedem succingente principium membraneas quasdam fibras producit, in membranas nerantes. Præsens tunica frequentibus uenis instar oritur & illud) abundans, renumq; actionem penicilli cuiusque tunica à uena ad ipsum renem pertingente^b propaginem serie excurrentem. Sinistri autem renis tunica^c uertere, elatius quàm renis uena enatam: aliquando etiam cantium uenarum exortus ratio. Porro altera renum tertia renē petentis arteriæ tunica, & uenę item altera. tunica ab eis abscedentes, in præsentis renis tunica diuisi quasi præterieram, gracilis est, neq; uenæ, neq; arteriæ alterius usus quàm nutriendi calorisp; insitit recreandi sensum duntaxat obusum præstare oportuit, ac proinriguntur radicibus, Natura singulos ad utrumq; renem potius quàm in corpus illos dispersens.

DE VESICA VRINÆ

meatibus urinam ē renibus in uescicam de-

VRILEM uescicam imprimis ostendunt r.e, hanc simul cum urinaris meatibus detelam prorsu-
pitit quadagesimi noni, libri secundi. Superiorē uerò
xam, proponit secunda figura, tertia, sexta, decima, du-
uesicam pulchrè delineatam continet uigesima quarta, u-
rum figurarum Indicibus petere licet.



ERINDE ac renes suis functioni-
tuto que locantur, ita quoque & u-
quum sit aqueæ superfluitatis rece-
latum (ne frequenter & perpetuò,
reddenda sit) coaceruatur, eam se-
urinæ copia aut qualitate molesta
non deuit ab eo quo sicca excre-
de elatiorem sedē alia nutritionis organa, hac uescica lon-
sibi occuparunt, adeo ut iure quodā non minus uescica
sit. Ad posteriorem enim^u pubis ossis sedem uescica repo-
bis ossis sedem modò plus, modò minus, prout urinā d-
ga sphaeræ instar aliquantulum rotunda, & elatiori pa-
mus, apparet amplior: id quod situs occasione accidit. C-
ferendis minus obnoxia redderetur, figura ad amissum
nisset, attamē oblongiorem suoq; fundo ampliōrē Nar-
commoditatem negligeret, sed ne pubis os rectumq; in-
ut & uterus in mulieribus attensum, eius distensionem
riò accidisset, si quam ex longitudine sortitur capacitas,
etum intestinū adiecta fuisset, sed & fundum quoq; ran-